

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Oratio post Communionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

INTER EVNDVM AD SA-
cram mensam, quid cogitan-
dum.

Matth. 25.

Cogita tibi dici, *Ecce sponsus venit, exite obviam ei.* Venit ille plenus charitate, benignitate, & omni bono, cupidus manendi tecum, vt cum suis delicijs. Decet igitur te illi venire obviam plenum deotione, amore, veneratiōne, læritia, & gaudio: vtique cū accepturus sis Sponsum tuum, Dominum tuū Deum tuum, Creatorem tuum: qui longè ardentius dare, quàm tu accipere, cupiat, vt ostendit filio prodigo qui venit vt agnus non vt leo.

Enc. 2.

Vtile quoque tum fuerit, illa secum loqui, & meditari: *Vnde hoc mihi, vt veniat Dominus meus ad me? simulq; considerare, quis ille qui venit: & illud Sancti Francisci vsurpare: Deus meus? Deus meus: quis est tu? & quis sum ego?*

POST COMMVNIONEM.

Magnæ Deo ob hoc beneficium agendę sunt gratiæ, & magno opere custodiendum os: petenda insuper à Deo, quibus egemus, præcipuè charitas, & vt possimus semper
 vnum

COMMUNIONE. 71

vnun esse cū iplo: offerrendo seipsum
suaque omnia in holocaustum Deo.

Sacramento hoc vires suas exercet in
animam, toto tempore, quo nondum
consumptæ sunt species. Itaque post
Communione vtile est esse, quàm ma-
ximè collectum, & hoc vel simili modo
cū Deo familiariter colloqui.

PRECATIVNCVLAE, QVAE

*Post communionē, Vel cordatantum, vel
ore etiam proferri possunt.*

Domine mi, ad hoc creasti me, vt
mem te: da mihi, vt possim fa-
cere, ad quod creasti me.

Nimis audax sum ego creatura tam
abiecta, quæ petam amorem tam sub-
limem, vellem petere aliud humilium,
quod meæ vilitati par esset. Sed quid fa-
ciam, quando tu iubes, vt amem te?

Creasti me, vt amarem te, minaris si
non amē te: mortuus es vt amarē te. lu-
bes vt nihil magis petā à te, quā vt amē
te. Vsq̄ue eo desiderasti vt amarem te,
vt cū me videres frigidius amare, in-
stitueris Sacramentum miræ virtutis, vt
cor meū transformares in amorem tui?
Deus meus, quis sum ego apud te? vt im-
peres mihi, vt amem te? vt ad hanc rem
tam varias & nouas artes inueneris?

Quid

Quid sum ego apud te aliud, quàm
 lamitas, tormenta, crux? Et quid tu mi-
 hi es aliud, quàm salus, requies, & omne
 bonum? Quod si tu me talē amas: quomodo
 modo ego te talem erga me non amem?
 Indignus sum, qui amem te, Dominus
 sed tu dignus es qui ameris. Concede
 mihi, vt audeam amare te. Deus meus
 amor ex quo omnes amores fluunt, cur
 non absum? Et hoc igne amoris tui? De-
 us meus, bonitas ipsa, per quem bona
 sunt omnia, quæ bona sunt: quare non
 amem te, cum sola amoris materia sit
 bonitas? Deus meus, pulchritudo à qua
 omnis pulchritudo, quare non amo te
 cum pulchritudo sic rapiat omniun-
 corda ad se? Si non amo te, propter hoc
 quod es in te: cur saltem non amo pro-
 pter hoc, quod es in me? Filius amat pa-
 trem, quia ab illo quod est accepit. Mem-
 bra amant caput: & pro illo se exponunt
 periculo: quia ab illo in eo quod sunt
 cōseruantur. Effectus omnes amant suas
 causas: quæ ratio ex omnibus deest tibi
 Deus meus, ob quam nō debeam ama-
 re te? Tu mihi dedisti vt essem, & dedi-
 sti mihi perfectiùs, quàm parentes mei.
 Tu me cōseruas multò perfectiùs, quàm
 caput membra: quare ergo non amem
 te? Discedite à me creaturæ omnes, pro-
 cul

cul discedite à me: nec vos mihi, nec ego vobis rectè coniungor. Si vos seruos & ministros mihi esse voluit Dominus: eritne ratio, vt ego adultera fidem frangam tali sponso? prodamne Dominum meum per illos ipsos seruos, quos mihi concessit?

Ergo Deus meus, etsi omnia mea sint, cur non amem te? cur non tibi tradam totum cor meum? cur non semper ardeam coelesti tuo igne? *O Maria s v dulcis: ô Iesu amor!*

CVR SVAVITAS HVIVS SACRAMENTI non percipiatur ab omnibus.

Flt hoc primo vitio illius, qui ante Communionem non satis animum ad eam comparauit. Vt enim coelum, quia oculis caret, lucis suauitatem, licet præsentissimam non sentit: ita multorum palati eo modo corrupti sunt, vt rerum spiritualium, tametsi præsentibus sint, nullum habeant gustum. Nam, vt S. Paullus inquit, *Ho. 1. Cor. 2. mo animalis, id est, qui altarum animantium more, solo ducitur sensu, non percipit ea quæ sunt Spiritus Dei.* Fit deinde ex defectu considerationis, quod sanctissimus

E
mus